

nomadenvolken in het bijzonder. Details over de gesteunde projecten zijn beschikbaar op de website sociale integratie van het Directoraat-generaal Werkgelegenheid en sociale zaken: http://esnet.cec/comm/employment_social/soc-prot/soc-incl/rep_mes_en.htm. De Commissie plant momenteel de publicatie van de uit deze voorbereidende acties getrokken lessen.

2. Wat de studies betreft, zijn er verschillende onderzoeksnetwerken betreffende immigratie en met migranten verband houdende kwesties. Een project dat specifiek betrekking heeft op het probleem van nomadenvolken in Europa, onderzoekt de onderwijssituatie van zigeunerkinderen in Spanje, Frankrijk en Italië. Dit project wordt gecoördineerd door de Universitat Jaume I, Castellón de la Plana, Spanje.

Meer algemeen is het doel om behoorlijke huisvesting voor iedereen te verzekeren aan de orde gesteld in het Gezamenlijk Verslag inzake sociale integratie dat in december 2001 door de Europese Raad van Laken is goedgekeurd. Het was gebaseerd op een analyse van de door de lidstaten opgestelde nationale actieplannen ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting. De specifieke uitdaging van steun voor de behoeften van nomadenvolken inzake huisvesting en integratie is duidelijk een onderdeel van deze algemene uitdaging, ook al zijn slechts enkele lidstaten op dit punt ingegaan. In dit verband is het evenwel interessant te vermelden dat Ierland in zijn herziene Nationale strategie ter bestrijding van armoede (National Anti-Poverty Strategy) een aantal doelstellingen voor integratie van de leden van een rondtrekkende gemeenschap, onder meer ook in verband met huisvesting, heeft geformuleerd. Tevens kan worden opgemerkt dat de Commissie onlangs een samenwerkingsprocedure heeft gestart om de kandidaat-lidstaten bij de nieuwe strategie van sociale integratie van de Unie te betrekken. Het is frappant dat in enkele van deze landen dringend moet worden ingegaan op de uitdaging van de integratie van zigeuners; huisvesting vormt daarvan een belangrijk onderdeel. Algemeen is de kwestie van huisvesting van immigranten en specifieke migrantenvolken belangrijk voor de Unie en zij zal waarschijnlijk steeds belangrijker worden. De hoop is dan ook dat de lidstaten er meer aandacht aan zullen besteden in hun volgende nationale actieplannen ter bestrijding van armoede en sociale uitsluiting die in 2003 worden verwacht.

3. Gelijkheid voor de wet en de bescherming tegen discriminatie voor iedereen zijn universele rechten die erkend zijn door verschillende internationale verdragen en met name door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, dat door alle lidstaten is geratificeerd. Ook in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden deze grondrechten erkend (zie met name artikel 21 dat elke discriminatie, met name op grond van ras, etnische of sociale afkomst of het behoren tot een nationale minderheid verbiedt en artikel 22 betreffende de eerbiediging van de culturele, godsdienstige en taalkundige verscheidenheid).

Het EG-Verdrag voorziet in bevoegdheden om discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afstamming, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid te bestrijden (artikel 13). De Raad heeft in 2000 een pakket maatregelen ter bestrijding van discriminatie goedgekeurd. In het kader hiervan zijn een communautair actieprogramma ter bestrijding van discriminatie⁽³⁾ en twee richtlijnen ter uitvoering van deze bevoegdheden⁽⁴⁾ vastgesteld.

⁽¹⁾ COM(2001) 252 def.

⁽²⁾ Zie de website van DG RELEX over de rechten van minderheden: http://europa.eu.int/comm/external_relations/human_rights/rm/index.htm.

⁽³⁾ Besluit 2000/750/EG van de Raad van 27 november 2000 tot vaststelling van een communautair actieprogramma ter bestrijding van discriminatie, PB L 303 van 2.12.2000.

⁽⁴⁾ Richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming, PB L 180 van 19.7.2000; Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep, PB L 303 van 2.12.2000.

(2003/C 110 E/026)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2016/02
van Roberta Angelilli (UEN) aan de Commissie

(9 juli 2002)

Betreft: Plaats van de zetels van de Europese agentschappen

Er wordt al geruime tijd gediscussieerd over de plaats van de zetel van enkele Europese agentschappen, bijvoorbeeld van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en het Europese Ruimtevaart Agentschap.

Het debat wordt met name gevoerd over het al dan niet decentraliseren van deze agentschappen of het centraliseren ervan in Brussel. Kan de Commissie meedelen:

1. of er een volledige lijst bestaat met de agentschappen of soortgelijke structuren waarvoor in de komende maanden of jaren de plaats van de zetel bepaald moet worden;
2. of er een nauwkeurig tijdschema bestaat voor de beslissingen hieromtrent;
3. of er desbetreffende documenten bestaan?

Antwoord van de heer Prodi namens de Commissie

(27 september 2002)

De Verdragen bevatten geen criteria voor het bepalen van de plaats van de zetel van agentschappen en evenmin voorschriften betreffende ter zake te volgen procedures. Artikel 289 van het EG-Verdrag bepaalt enkel dat de zetel van de instellingen in onderlinge overeenstemming door de regeringen der lidstaten wordt vastgesteld.

In het verleden zijn dan ook verschillende methoden toegepast voor het bepalen van de zetel van de bestaande agentschappen. Doorgaans werd artikel 289 van het EG-Verdrag bij analogie toegepast en hebben de vertegenwoordigers van de lidstaten in onderlinge overeenstemming een besluit genomen. In sommige gevallen werd de plaats van de agentschappen bepaald door de Raad, in de verordening waarbij zij werden opgericht.

De Commissie heeft geen lijst of tijdschema opgesteld voor het bepalen van de zetel van de agentschappen of van gelijkaardige structuren. Tijdens de Europese Raad van Laken (14-15 december 2001) is op basis van een door de Voorzitter van de Raad opgestelde lijst gediscussieerd over de locatie van verschillende toekomstige Europese agentschappen en instanties, maar de regeringen van de lidstaten hebben geen overeenstemming bereikt.

Er bestaat geen nauwkeurig tijdschema voor dit soort besluiten. In beginsel moet bij de oprichting van een agentschap door een wetgevende handeling — minstens voorlopig — een besluit worden genomen over de plaats van vestiging, zodat het agentschap operationeel kan worden.

De Commissie is niet op de hoogte van het bestaan van specifieke documenten ter zake.

(2003/C 110 E/027)

**SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2046/02
van Christopher Huhne (ELDR) aan de Commissie**

(10 juli 2002)

Betreft: Douaneheffingen

Kan de Commissie cijfers verstrekken betreffende de gemiddelde douaneheffingen — voor zover mogelijk naar gelang van de handelsstromen — voor de invoer van niet-landbouwproducten naar de EU en naar de VS voor en na iedere liberaliseringsronde sinds de Tweede Wereldoorlog?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie

(21 augustus 2002)

De verschillende cycli van handelsliberalisering in het kader van de Algemene Overeenkomst inzake tarieven en handel (GATT) en vervolgens in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO), zoals die sinds 1947 plaatsvinden, hebben geresulteerd in een constante tariefafbraak voor niet-landbouwproducten uit de geïndustrialiseerde landen. De gemiddelde douanerechten voor deze categorie producten in de geïndustrialiseerde landen zijn van 40 % in 1947 gedaald naar gemiddeld 4 % na afloop van de Uruguay-ronde. De onderhandelingen van Genève in 1947, van Torquay in 1950, van de Kennedy-ronde in 1962-1967 en in het kader van de Tokyo- en Uruguay-ronden in 1973-1979 en 1986-1994 waren de voornaamste etappes van dit op openstelling gerichte beleid.

De impact van de opeenvolgende cycli van handelsbesprekingen is duidelijk, maar het gebruik achteraf van het exacte niveau van de douanerechten vóór en ná elke ronde brengt grote methodologische problemen met zich, die de reikwijdte van dit type gegevens beperken: verschillen tussen de toegepaste rechten en de geconsolideerde rechten, verschillende uitvoeringsperioden en eventuele overlappings daarvan (de onderhandelingen over de Overeenkomst inzake informatietechnologie (ITA) zijn bijvoorbeeld afgesloten vóór de tenuitvoerlegging van de verbintenissen in het kader van de Uruguay-ronde), tariefbepaling van